

Vzpomládni dnevi.

(Konec.)

Iz učilnice gredoč.

Ivan: Danes je bilo prijetno v učilnici.

Jerica: Dà, prijetno je bilo v učilnici, in to posebno zaradi tega, ker smo se učili o cveticah.

Milica: Vesta kaj? Če sta zadovoljna, idimo cvetic nabirat, iz katerih spletemo lep venec.

Jerica: Dobro, dobro, jaz bodem vže šla, če mi le mati dovoli.

Ivan: Zna se, da poprej ne smeš iti kakor midva, ker bi morala naju predolgo čakati; saj moraš prej tudi kaj jesti.

Jerica: Ne vem, kako bode? Moja mati mi ne bode mogla skoraj kaj dati.

Milica: Le potrpi, ti bodem pa jaz kaj prihranila od južine.

Ivan: Jaz tudi, samó da prideš.

Milica: Gotovo pridem. Kje se pa snidemo?

Ivan: Tam na konci našega vrta pri znamenji.

Na prostem.

Jerica: Jaz sem vže tukaj!

Milica: Ali naju vže dolgo čakaš? (Pomoli jej košček kruha.)

Jerica: Hvala! Ne predolgo.

Ivan: Ná, Jerica, jaz imam tudi nekaj záte!

Jerica: Bog vama povrni! Nisem si mislila, da me bode dobri Bog danes tako bogato obdaroval.

Ivan: Nò, kaj naredimo zdaj?

Jerica: To ti sam odloči!

Ivan: Jaz mislim takó-le: Ti Jerica natrgaj tukaj le zvončkov, a Milica bode šla malo niže na porobek vrta, tam je vse polno vijolic, in jaz grem gori na hrib, kjer se dobe petelinčki.

Milica: Kaj nè, Jerica, obe sva zadovoljni s to naredbo?

Jerica: Dà, dà!

Ivan (vihiti iz daljave klobuk, v levi roki držeč šopek cvetic.)

Jerica: Le hitro pridi, a pazi, da ne padeš!

Ivan (ponosno): Bodi brez skrbi za mene!

(Vsi trije pridejo skupaj.)

Ivan: Kje hočeta, da sedemo?

Milica: Mislim, da bi bilo tukaj pod črešnjo najbolje.

Jerica: Jaz mislim tudi takó.

Ivan: Če sta vidve zadovoljni, sem tudi jaz, pa sedimo!

Jerica: In kako bode zdaj? Kdo bode držal, ko bomo pletli?

Milica: Jaz držim, Ivan naj plete, a ti mu podajaj!

Ivan: Prav takó, samó da jaz neznam drugače plesti, kakor v trojko.

Jerica: Ravno takó je pravo, ker imamo cvetice treh barv. Ali ni res Milica?

Milica: Res je takó!

(Otroci pletó. Sapa potegne in poleg stoječe staro znamenje se nagnè.)

Jerica: Oh pogledjte, taka sapa je, da se je znamenje nagnilo!

Milica: Ko sem pogledala tjà, zazdelo se mi je, kakor bi nekaj padlo.

Ivan: Pojdi pogledat, Jerica, kaj leži na tleh!

Jerica: O jejmina, krona je padla Jezusu z glave in zdrobila se je, ker je bila vže vsa trhljena.

Milica: Kaj bode zdaj naš Zveličar imel na glavi?

Ivan: Venec, ki bode vsak čas gotov! Vedve podpreti križ, da se še bolj ne nagnè, a jaz splezam gori in mu položim venec na glavo.

Deklici: Dobro, dobro, pravo si pogodil!

(Otroci polože venec na Jezusovo glavo, ponižno se priklonijo in prekrizajo ter zadovoljni otidejo domóv.)

A—o.

Kresnice.

Zaré po górah jasni krési,
Po dolih nôčen lega mir, —
O sreči peva v góri čriček,
O sreči peva v dolu vir.

O pusti, dete, jih žaréti,
Ne jèmlji iskric tèh v rokó —
Le v nôčni tmimi žar njih lep je,
A v svitu solnčnem ti zamró.

In kot bi dól se kósal z gôro,
Glej, v rávni lučie sto blestí;
Med travo, evetjem in mahôvjem
Ob iskri iskrica žarí.

V življenji tudi zemska sreča
Kot luč tešilna se nam zdi;
A mótri v svitu jo nadzemskem —
In ves njen čar izgine ti . . .

Jos. Volc.

Poletje.

poletji solnce pripeka, da zemlja kar zéva od vročine. Cvetice in zelenjava po vrtilih, trava po travnikih in rastline po poljih usahujejo, ker ni kapljice dežja. Vse si želi dobrodejnega krepila.

Zdajci nebó zatemí, bliska se in gromi, da je človeka strah in grôza. Dobrodejni dež se vsiplje po žejnih cveticah in rastlinah.

Vročina pa postaja še večja; črešnje se rdeče in žito dozréva. Tudi rdeče grozdíče in drugi sadovi zoré; otroci jih veselo obirajo in si gasé ž njimi žejo. Trava po travnikih je dorasla, kosci pridejo in jo posečejo s kosami. Solnce posečeno travo posuši v senó in kmetovalec je zvozi v skedenj, da je ima po zimi za živino.

Polagoma postaja listje po drevesih temnejše, žito dozori in zdaj pridejo žanjice, da je požanjejo s srpi. Požeto žito spravi kmetovalec domóv, da je izmlati.

Koliko veselja nam daje poletje! Otroci uživajo sladko sadje in kmetovalec se veseli dozorelega žitnega pridelka.

(„Po Kellner-ji“ prel. Iv. T.)

